

dosarul nr.3ra-1200/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Cuceresu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ana Podolean,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Podolean împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției cu privire la recunoașterea răspunsurilor ca fiind eronate și încasarea prejudiciului moral cauzat,

împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Ana Podolean și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 02 februarie 2017, Ana Podolean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat recunoașterea răspunsului din 05 ianuarie 2017 înregistrat sub nr.4/P-950 și răspunsului din 27 ianuarie 2017 înregistrat sub nr. P-35/17, ca fiind eronate și încasarea prejudiciului moral cauzat.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, s-a adresat cu plângeri Ministerului Afacerilor Interne, prin care a invocat inacțiunea factorilor de decizie ai Inspectoratului de Poliție Rîșcani, mun. Chișinău, și anume privind acțiunile ilegale ce țin de construcția unui bun imobil de către familiile Samsonov și Babii, efectuate în lipsa autorizației de construcție și fără acordul vecinilor.

A notat că plângerea adresată pârâtului din data de 01 decembrie 2016, ce ține de pretinse încălcări menționate anterior, a fost expediată spre examinare Serviciului protecție internă și anticorupție a Ministerului Afacerilor Interne, iar ulterior a fost expediată conform competenței Inspectoratului General al Poliției.

Astfel, în data de 05 ianuarie 2017, a primit un răspuns de la Ministerul Afacerilor Interne, prin care a fost informată despre faptul că materialele acumulate în baza plângerii primite, au fost expediate conform competenței Preturii sec. Rîșcani, mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău.

Totodată, a fost informată că despre pretinsele încălcări expuse în plângere,

reclamanta a fost informată de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor în comun cu Inspekția de Stat în Construcții.

Ulterior, în data 27 ianuarie 2017 Inspectoratul General al Poliției i-a remis un răspuns, care în opinia reclamantei este formal și eronat deoarece se referă la două cauze penale clasate din lipsa probelor.

Prin urmare, a considerat reclamanta că răspunsul din 05 ianuarie 2017 înregistrat sub nr. P-950/18 și răspunsul din 27 ianuarie 2017 înregistrat sub nr. P-35/17 sunt eronate și formal eliberate.

La fel, a menționat reclamanta că în urma neexaminării plângerilor adresate pârâților și recepționării răspunsurilor eronate, a suferit un prejudiciu moral care a considerat că urmează a fi încasat din contul pârâților în mărime de 10000 de lei.

Prin hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de Ana Podolean a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ana Podolean și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele de judecată au reținut că cerințele Anei Podolean invocate în cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate, or plângerile adresate pârâților-intimaților au fost examinate de către organele competente, iar dezacordul cu răspunsurile primite nu constituie o premisă în vederea obligării Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției de a întocmi răspunsurile într-un anumit fel după dorința reclamantei-apelantei, deoarece răspunsul la o plângere reprezintă un atribut exclusiv al autorității publice competente.

La 29 iunie 2018, Ana Podolean a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În susținerea recursului declarat, recurenta a menționat că hotărârea primei instanțe și decizia din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău sunt vădit eronate.

La caz, a notat că instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor cerințelor invocate în acțiune, și anume recunoașterea ca fiind nule răspunsurile din 05 ianuarie 2017 și din 27 ianuarie 2017, precum și încasarea prejudiciului moral cauzat.

Prin referința depusă la 20 august 2018, Ministerul Afacerilor Interne a menționat că recursul înaintat de Ana Podolean, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces în data de 22 iunie 2018 (f.d. 181). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus în data de 29 iunie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurente precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenta a avut posibilitatea de a fi auzită de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurente i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ana Podolean, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Podolean împotriva Ministerului Afacerilor Interne, Inspectoratului General al Poliției cu privire la recunoașterea răspunsurilor ca fiind eronate și încasarea prejudiciului moral cauzat, împotriva deciziei din 22 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan